

מסורת הש"ס

(ב) לקמן את ב"ק קח.
(ג) שטות (לט: ג) לקמן
ק: ב"ק לה: שטות
לה: מ. (שטות קח)
(ד) שטות לה: (ה) (שם מ)
לקמן ג. (ו) רש"ל מ.
(ז) לקמן ג. (ח) (דף ג)
(ט) רש"ל י. פי' י"י כח
ובמ' (כ) ג"ל המדר
דף פ. (ל) (ע"פ חס)
שטות מו. ד"ה שטות.
(מ) (לכ: מו. וצ"ב ל:)

תורה אור השלם

1 על כל דבר פסע על
שור על חמור על שה
על שלמה על כל אבדה
אשר יאמר כי הוא זה
עד האלוהים יבא דבר
שניהם אשר ירשיעו
אלוהים ישלם שנים
לרעה: שמות כב ח

הגהות הב"ח

(b) גם' דסבר ליה מרן
גמליאל:

גליון הש"ס

תוֹשֵׁב רִיבֵי הָיִים
יָבֹה אִמְרָה אִיִּם. עֵינַי
נִדְּחָה דָּף מֵעֵלָּה נִדְּשִׁי
דִּיִּם אֲמַר אֲנִי: דִּיִּם
אִי וְכִי יִהְיֶה בְּרִית.
עֵינַי שְׁטוּתוֹת דָּף מֵ:
עֵינַי חֹסֵם דִּיִּם נִדְּשִׁי
רִיבֵי שְׁטוּתוֹת יִיאִת
בְּיָמֵי יֵם לְעֵינַי אֶךְ
מִלִּי הִקְדִּישׁוּ מִלֵּן
דִּין וְזֶה עֵרֹךְ מִמֶּנִּי
רִיבֵי לְשִׁטוּתוֹת שְׁטוּתוֹ
חֲסֹד שְׁטוֹת וְעוֹלָם וְיִרֵית
לְהִקְדִּישׁוּ שֵׁם נִמְקִיטוֹ:

הנהגות הגר"א

[א] גם' (וס"ל כר"ג דתק
טעטו חטין והודה לו
בשערין פטור ור"ג מחייב)
תל"ת:

רבינו חננאל

[illegible]

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

למאי אלוטריך קרא לנעוטי קרקע משבועה. דילפינו לה מכלל ופרט
בשבועות (דף מב:) ולקמן בפרק הזהב (דף סא:) וחסד כה נזרות
שיחין ומעורות. ללאו הילך הוא שהרי קלקלה: אי נמי. להיכן הדודה
בכלים ללאו הילך הוא ואשמועינן דלינו נשבע אכפירם^א (שעבוד)

קרקעות: ד' שומרין. שבעה
האמורה בהן בשומר חנם שנגנבה
הימנו ושומר שכר שנגנפלו ובשאל
ששמהו ממנו מלאכה: לרבינן כפירה
במקלות ודואה במקל. כפירה לא
היא אלא כדור ממש או לא היו
גדרים מעולם או החורמי לך הודאה
לא היא אלא" הודה ממנו שיש לו
בירו שחייב להחזיר לו מאלף שילין
חייב שבעה השומרים בזה אלא אם
כן טען שלש פירות נאחת כפר לו
ובאחת הודה לו שיטנה בירו והשלישית
אומר לו נאנסה או אם שומר חנם
אומר לו אומר לו בשלישית נגנבה דחיב
ועליה שבעה האמורה כפרסה (שמות
כג) שלם שלם ידו בתלאת רעהו
ידאילו שבעה כדפירה אין זו שבעה
האמורה בשומרים. ובלאו כפירה נמי
אלא חצייה שבעה שומרים דכחיב
בשומר חנם כי הוא זה דמינה נפקא
לן (שטעטע לע): שמונה במקלות ובכר
במקלות אפסוקין מנ"ד בבבא קמא
בבבא (קמא) (דף קי.) עירוב פרשיות
מכאן כלא וכו' כחיב כי הוא זה ללא
אחאס כסף תלוה ואשמועינן הדין חנא
דבשומרים נמי שעינן כפירה והודאה
השבעה האמורה כפרסה על פרה
שלישית: יוכי דמי. פרה של
הודאה: לאו. דקימא קמן ואמר
ליה קמנה בכל מקום שהיא דהיינו
היכל: איך כחל לה באונס. ועליה
הוא נשבע שבעה שומרים: ודא
מחמה לה כפשיטא. היא של הודאה
ולאו היכל הוא: ש"ס דמי אכזה
דרבי אפטוריקא ח"ס מינה מיוצא:
היכל חייא קמייתא. כלומר ח"ס
לדרבי חייא קמייתא דאמר לעיל
שלם חחא הודאת פיו גדולה מהעדאת
עדים כי: אפ"ר יאמר וגו'. מורה
בן נתקמא מכלל דכופר במקלות וכתב
בבבא לעיל מיניה ונקרע בעל חטא
אל האלהים ודרשנין לקמן (דף מה):
ונקרע לעצמו: הווא. מיבעי ליה
ואחרא העדאת עדים מינה כקל
ושומר כלעילוי) לדינא חחא ימירא

והדבר הזה מיה מיעוט: וחד לשדעא עדים. למעשה: וחד לרודא
ממין בטענה. דבעין שהא הודא ממין טענה כפיה שאם טענו
סאה שא חטא והודה לו כשעורס פטור: אם איסא לרבי
יחיא. אם הלכה כמותו: אמר לו איני רואה וכן אמר רבי חייא
משבעה הלי. בתמיה: והא גולן הוא. וכן אמר רבי חייא
במלוה אי נמי בפקדון שלל שלל בו יד ואחד ממנו דאיכא למימר
בשחמטית משחמט: שנגנבו קאמינא. אם שבעה מוטל עליו שבע
שנגנבו וטלם כדלמרינן בשבעות (דף מד:). שהשדע על השבעה
הקטן והגדול שנגנבו שבע: השא נמי. כי ליסא לרבי חייא ואין
כאן הודאה בתמא: נחייביה. שבעה היסת מדבר נחמן וישבע
שנגנבו ויטול: היסא. שבעה שהקימו חכמים לכן להקימו להודות
ועטמא מפרש בשבעות (דף מ:). חזקה אין אחד טוען אלא"כ יש לו
בדו: דר"ג תקנא היל. דהא מדלוריימא לא רמי שבעה עליה:
ותקנא

ה.

למ"ד ה"ך פטור קרא אמאי איצטרך ב'י. תימא גס למ"ד ה"ך
 חיבי אמאי איצטרך קרל תנעוטי הא בקרקע לא ש"ך
 משמעטי וכן [פרי"ן] לקמן ד'י כופר במקל קרקע פטור הוא דנחמן
 הוא מעטס דל"ן אלס מעב כיון דל"ן ש"ך הכא אשמעטי קא משמעטי
 ושגא גס בקרקע ש"ך קתא אשמעטי
 פטור אמאי איצטרך ש"ך שגא משענה וסבר
 עד דהוב י'י וזוי ופרענא ליה:

אמאי איצטרך קרא ^{למנוח} ממה הא לינא קרא מיותר למעטי קרקעות אלא מכלל ופרט וכלל ממעטין להו וכלל ופרט וכלל אצטרך למעטי שמטות וי"ל דקשאי ליה אמאי אצטרך תנא למילף קרקעות מכלל ופרט כיון דהילך פטור וא"ת לימא דלאצטרך למעטי משנעו דעד אחד מיכו' וי"ל משום דממ"י דלוי נשבעין על הקרקעות מיירי בשנעו דמודה במקצת: **א"נ** דשעני ב"ים וקרקעות. מהא משמע דשעני פטין וסעורים והודע בחד מן דמיני דקווא כלס וקרקעות פטור וזה חטין ושעורים חייב וכן סביר שמואל ורב' יומאן לחד לישנא פרק שבועת הידיין (שבועות **דף מ.**) **שמואל** חנב. פטור מכל חזק מפשיעה וסוואל חזק מכל חזק ממחמת מללסה וטשא סכר והסוכר במקצת חייב ובמקצת פטור ולכן תנא להו כסדר זה ולא שנאס כסדר כתיבסח וא"ת אמאי לא מקשה מכמה משניות ^{דף קכ"ה} דהו' אומר עד הו' זה אומר עד התלן ושפיר גפסי' דשנעו^ת (דף **מכ.**) ומתמינן דסוואל (לקמן דף **נז.**) וס' דהו' אומר שאולה זה אומר סבורה דמיירי בפקדון זה הילך הוא וי"ל דליחא ליה לאקשוי מכל ר' שומרי:

רבי' חייא תנא הוא ופליג' אר' גרס
לעיל (ג.) "א"ר חייא א"ל ופליגו
אזי גרסין: מני' ר' חייא י"ל דהכי
קאמ' דלפילי דא' ליה ברייתא מן
הוא ופליג: והורדה בשעורים
פטור. אף מן השעורים דמזבח
שלהי המזין (ב"ק דף לה: ושם ד"ה
מזבח): **משנה** י"ה בשהי' ומימי
דלמתי ליה אל תחזיר אלל בעדים
דל"ב דא ק"ל (מכות י"ח.) המלוה
אל תחזיר בעדים א"ל לפרטו בעדים:
א איתא אדרבי חייא. גרסא "ההלכה
כרבי חייא דהא לעיל מוקי לה

כרכנן דר"צ דהלכה כותמיהו (לחמן).
שלהי המניח (צ"ח סג) מתי' א"ל מניח וכו' צ"ח השאל (לחמן ק.
(סג) פריך אחי' טענו חטין ויהוה לו כעשורים הוא וכו' כפרי דר'
ושמואל צ"ח שבעה הדיינין (שבעות דף מ. וסג) אע"ג דקאמר הכא
א"א איתא הכי נמי אשכחנא פ' (אע"פ) (שמונה דף טו) דקאמר א"ס
איתא לרבי הווא דלמך יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניוונת וכו'
ויבפרקא שני דייני גזירות (סג דף ק:) פסקין כרבי הונא' חיימה
אחרי' א"ל איתא לרבי' חייא' לא משבעה הכא דלמקדור עליה דלכל
מניניהו דמה להכא הווא שבעה לא הוזק כפרן מאמר הכא
דהוזק כפרן דפרריך לעיל (ד.) והכא לא שייך משמעט' ושמי' י"ל אחרי'
שלמד שיש שבעה הכעדא' עדים בגמלה מעמא' דין לחלק בין מלה
לפסקדון: **שבכנדרו קאמינא.** "וא"ח מתי' שנת דחשוד עליה השבעה
שכנדרו נבעה ונטול אחי' לא אמרינן מתוך שד"י עובד משלם
בדאמרי' נאזי' מתשנין דיענא ומוחשין לא דיענא (לחמן דף מג.) ובנפלא
לרבי' אבא (שבעות דף קס) וי"ל הכא אי אמרי' משלם לא שבעה ליה
לרבי' שבעה דאורייתא אית לי עקי' או משעב או תשלם אכל הכא
ל"ר נחמן. מהכא שאלה דהלכה כלישנא קמא דפ' שבעה הדיינים
א"ל חייב שבעה השט' ממתי' הכא סיפא דתמחיו לך פטור וכן
וינו וידע בכל יבעב שאליו וידע:

צתקנתא

עין משפט
נר מצוה

א וְכִי אֵלֶּם הָיוּ
וּבְשִׁנּוֹתַי מִיָּד דָּף שָׁם
ב ב' מִיָּד מִיָּד מִהֵלֵךְ עֵינִי
וְנִשְׁכַּח הָיִים כִּמְנֵה עֵשֶׂן
ה ה' עוֹשֵׂה חֵם הָיִים כִּמְנֵה
סִטְקָא:
א א' מִיָּד שֶׁסֶּה הֵלֵךְ מִ
וּפְחָא שֶׁסֶּה הָיִי
ב שִׁטְט מִהֵלֵךְ גִּימָה הֵלֵךְ יֵא
אֵלֶּם שֶׁסֶּה עוֹשֵׂה שֶׁסֶּה כִּי
וּפִי מִיָּד:
בב ד' מִיָּד מִיָּד מִהֵלֵךְ
עֵינִי וְנִשְׁכַּח הָיִים כִּמְנֵה
ה ה' עוֹשֵׂה חֵם הָיִים כִּמְנֵה
וּפִי מִיָּד מִיָּד מִהֵלֵךְ:

מוסף דע"י

[illegible]

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]